

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2023 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Leszek Wojgienica

protokolanci: st. sekr. sąd. Marzena Wach, st. sekr. sąd. Monika Tymosiewicz, st. sekr. sąd. Jolanta Jankowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej Mirosława Zelenta

po rozpoznaniu w dniach 06 kwietnia 2023 roku, 27 kwietnia 2023 roku i 16 maja 2023 roku sprawy: 1/ P. P., syna W. i R. z d. S., urodzonego (...) w P., oskarżonego z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 § 1 kk, 2/ M. R., syna Z. i M. z d. (...), urodzonego (...) w P., oskarżonego z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 § 1 kk, na skutek apelacji obrońcy obydwu oskarżonych od wyroku Sądu Rejonowego w Pieszku z dnia 14 grudnia 2022 roku, w sprawie II K 166/21

I. Zaskarżony wyrok zmienia wobec oskarżonego P. P. ten sposób, że na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk i art. 73 § 1 kk wykonanie wymierzonej temu oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres 3 (trzech) lat i oddaje go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego;

II. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. Zwalnia obydwu oskarżonych od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

FORMULARZ UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO (UK 2)

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VII Ka 213/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

0.1.1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Pieszku z dnia 14 grudnia 2022 roku, w sprawie II K 166/21

0.1.1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca oskarżonego P. P.

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.1.1.3. Granice zaskarżenia**0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka – apelacja obrońcy;	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.1.1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.1.2.1. Ustalenie faktów

0.1.2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.1.2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.1.2.2. Ocena dowodów

0.1.2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.1.2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut:</p>	
	<p>rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego P. P. kary, która nie uwzględnia występujących w sprawie okoliczności łagodzących, takich jak przyznanie się oskarżonego do winy, złożenie szczerych i obszernych wyjaśnień, sposobu życia po popełnieniu przestępstwa oraz wartości zniszczonego mienia.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut apelacji obrońcy oskarżonego P. P. jest zarzutem, który w kontekście wspierającej go argumentacji wynikającej z uzasadnienia środka odwoławczego należy postrzegać nie tylko jako zarzut rażącej niewspółmierności orzeczenia o karze, ale również zarzut błędnego ustalenia okoliczności warunkujących to rozstrzygnięcie. Oto bowiem w uzasadnieniu apelacji jej autor zwrócił uwagę, że błędnym jest ustalenie sądu, a quo jakoby oskarżony był karany, skoro doszło do zatarcia wszystkich poprzedzających czyn przypisany skazań. Tego rodzaju zarzut jest w przypadku oskarżonego (...) zarzutem wiodącym, albowiem przyjęcie ustalenia, że doszło do jednoczesnego zatarcia wszystkich wcześniejszych skazań stwarza podstawę do przyjęcia fikcji</p>		

prawnej, której istotą jest uznanie, iż nie jest on osobą karaną. To z kolei rzutuje bezpośrednio na orzeczenie o karze, skoro nawet w przypadku kary pozbawienia wolności otwiera się nie tyle możliwość, co obowiązek rozważenia jej warunkowego charakteru. Oskarżony z takiej możliwości na etapie postępowania przed sądem a quo nie skorzystał, albowiem był traktowany jako osoba karana, w tym także na kary pozbawienia wolności, a więc możliwości uczynienia orzeczonej kary warunkową sprzeciwiał się zakaz wynikający z przepisu art. 69 § 1 kk.

W uzasadnieniu apelacji pojawiło się kateryczne stwierdzenie, że oskarżony wykonał środek karny obowiązku naprawienia szkody (w dacie czynu obowiązywała ustawa karna, której nie był znany termin środek kompensacyjny) orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Pieszku z dnia 17 kwietnia 2013 roku, w sprawie VII K 296/13, a skoro tak, to musiało dojść do zatarcia nie tylko tego skazania, ale również wszystkich pozostałych zważając na fakt, że upłynęły okresy próby i dalszych sześciu miesięcy wynikające z tego wyroku, wydanego później, to jest w dniu 08 lipca 2015 roku wyroku Sądu Rejonowego w Pieszku z dnia 08 lipca 2015 roku, w sprawie II K 408/15 (orzeczono nim karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na trzyletni okres próby bez środków karnych) i wydanego 28 stycznia 2013 roku, w sprawie VII K 56/13 wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Pieszku (orzeczono nim karę 10 miesięcy pozbawienia wolności

z warunkowym zawieszeniem wykonania na czteroletni okres próby bez środków karnych), w żadnym przypadku nie doszło do zarządzenia wykonania kary, a kara ograniczenia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Pieszku z dnia 10 sierpnia 2011 roku, w sprawie II K 507/11 została wykonana w dniu 30 czerwca 2012 roku.

Ten zarzut apelacji obrońcy nałożył na sąd odwoławczy obowiązek zbadania, czy zawarte w karcie karnej informacje nie są obciążone błędem, albowiem w istocie, gdyby przyjąć wykonanie wynikającego z wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Pieszku z dnia 17 kwietnia 2013 roku, w sprawie VII K 296/13 natenczas środka karnego obowiązku naprawienia szkody, ziściłby się warunek z art. 107 § 6 kk, a tym samym zatarcie skazania z mocy prawa byłoby faktem niepodważalnym.

Kiedy pojawiły się w sądzie odwoławczym akta sprawy VII K 296/13, w tym akta wykonawcze związane z dozorem, którym objęty został P. P. okazało się, że problem oceny, czy doszło do zatarcia skazania jest bardziej złożony. Sąd Rejonowy w Pieszku poinformował, że oskarżony „zapłacił nawiązkę w kwocie 1125 zł” (pismo k. 745), co znalazło swoje potwierdzenie w aktach dozoru, albowiem kurator sprawujący dozór ocenił, że solidarny obowiązek naprawienia szkody jest obowiązkiem „do podziału”. Z tego też wywiódł wniosek, że skoro w sprawie występowało dwóch oskarżonych i nałożony został obowiązek naprawienia szkody w kwocie 2250 zł, to wpłacenie na konto

pokrzywdzonego połowy tej kwoty będzie całkowitym wykonaniem środka karnego przez oskarżonego (...). Ten błędny pogląd utwierdził tego oskarżonego w przekonaniu, że środek karny wykonał. W każdym sprawozdaniu kuratora po wpłaceniu przez oskarżonego kwoty 1125 zł pojawiała się stwierdzenie, że obowiązek naprawienia szkody został przez niego wykonany. W toczącym się postępowaniu o zarządzenie wykonania kary pozbawienia wolności w związku ze skazaniem w sprawie IIK 408/15 Sądu Rejonowego w Pieszku wydano postanowienie dla oskarżonego korzystne, albowiem nie doszło do zarządzenia wykonania warunkowej kary. Tak więc przez wszystkie pozostałe lata oskarżony pozostawał w wywołanym przez kuratora błędzie, że wykonał obowiązek naprawienia szkody. Negatywne skutki tego błędnego pouczenia są oczywiste, przy czym analiza prawna, jak wybrnąć z takiej sytuacji jest analizą de lege ferenda, wykraczającą poza zakres niniejszego uzasadnienia. Takie ustalenie obligowało do wyjaśnienia kolejnego zagadnienia, albowiem należało mieć w polu widzenia możliwość zapłacenia przez drugiego skazanego tym samym wyrokiem drugiej połowy kwoty będącej równowartością szkody, równoważnej wysokości środka karnego. W toku postępowania uzyskano ostatecznie potwierdzenie pokrzywdzonego, że szkoda została w całości naprawiona (749), przy czym z dowodu wpłaty sygnowanego datą 9 maja 2023 roku jednoznacznie wynika, że to oskarżony (...) przejął na siebie w całości realizację tego środka karnego (k. 751), Skutkiem tych ustaleń jest uznanie, że z momentem wykonania środka

karnego obowiązku naprawienia szkody orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Piszcu z dnia 17 kwietnia 2013 roku, w sprawie VII K 296/13 doszło do zatarcia wszystkich skazań ujętych w karcie karnej, nie tylko w dacie, ale również konkretnym czasie spełnienia nałożonego obowiązku. Dlatego też sąd odwoławczy uznał, że w dacie wyrokowania (a jest to data wydania wyroku przez sąd odwoławczy) oskarżony (...) korzystał z domniemania niekaralności, albowiem doszło do zatarcia wszystkich skazań widniejących w jego karcie karnej z mocy prawa. To z kolei stworzyło podstawę do uznania, że wobec jego niekaralności nie ma żadnych powodów by orzeczoną karę uprawomocnić jako bezwarunkową. Fikcja prawna uprzedniej niekaralności nakłada przecież na sąd obowiązek „puszczenia w całkowitą niepamięć” informacji dotyczących jego uprzedniej karalności. Inna jest zatem, zdecydowanie pozytywna, perspektywa spojrzenia na prognozę kryminologiczną. Stąd też, zgodnie z oczekiwaniami skarżącego wykonanie orzeczonej wobec tego oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono tytułem próby na okres 3 lat oddając go równocześnie pod dozór kuratora sądowego, a ponieważ orzeczono wobec oskarżonego środek karny obowiązku naprawienia szkody nie było konieczności nakładania dodatkowych obowiązków (art. 72 § 1 kk).

Wniosek

<p>O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie kary ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Postulat apelacji o orzeczenie wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności niemożliwy do spełnienia w związku z treścią przepisu art. 57b kk, jakkolwiek w związku z trybem uchwalenia tego przepisu budzi on poważne wątpliwości konstytucyjne. Ustalenie, że oskarżony jest osobą niekaraną wywołało natomiast uczynienie wymierzonej wobec niego kary pozbawienia wolności warunkową.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>0.1.5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>0.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	

0.1.5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.1.1.	Przedmiot i zakres zmiany
0.0.1.Uwzględnienie zarzutu apelacji wywołało zmianę zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej wobec oskarżonego P. P. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności na okres próby 3 lat i oddanie go w tym czasie pod dozór kuratora.	
Zwiążle o powodach zmiany	
Omówione w części odnoszącej się do zarzutu apelacji.	

0.1.5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.1.5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylecia		
0.1.5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.1.5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III.	Z uwagi na sytuację materialną oskarżonego został on zwolniony od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze (art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk).

7. PODPIS

ZAŁĄCZNIK DO FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

Załącznik do formularza UK 2

0.1.1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego P. P.	

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Pieszku z dnia 14 grudnia 2022 roku, w sprawie II K 166/21	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana